

MOCNIĆ (4) *vb impf*

o jasne.

inf mocnić (1). ◇ [*praes* 3 *sg* *mocni.*] ◇ *praet* 3 *sg* *m* *mocnił* (1). ◇ 3 *pl* *m* *pers* *mocnili* (1). ◇ *part praes act* *mocniąc* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Czynić silniejszym, utwierdzać; affirmare, confirmare, (con)solidare, (con)stabilire, corroborare, firmare, roborare Cn [co] (4) : Chcećiefz wy fie themu iáko krolowi poddác/ á iego mu kroleſthwá pomoc mocnić/ iemu być wiernymi y poſłuſznymi? *BielKron* 329v; czyſzcząc y mocniąc/ wątrobę/ pierſi/ *venam cawam/ ielita/ nérki Oczko* 22v; bo przez te dni mur zbity zápráwiáli/ [...] báſzty z błánki *mocnili StryjKron* 572; [SZyſzkowa Lávendá [...] ćierpnoſcią ſerce fili/ pięte żyły *mocni/ y k* themu trzewá [żyły ſuche y wſzytki ielita *vmocznia FalZioł* I 128c] *SienHerb* 158b.]

Szereg: »mnożyć i mocnić« (1): iż te narody Pogáńſkie dla tego Bog mnożył y *mocnił/ áby* nimi ćwiczył/ y w boiáźni ſwey záchował lud ſobie wybrány. *PowodPr* 13.

Synonimy: *krzepić, silić.*

Formacje współrdzenne: *mocnić się, pomocnić, umocnić, umocnić się, zmocnić, zmocnić się; umacniać, umacniać się, wzmacniać się, zmacniać, zmacniać się; pomocniać, umocniać, umocniać się, zamocniać, zmocnić się; zmocniwać, zniemocniwać; mocnieć, wzmocnieć, zniemocnieć; mocować, mocować się, umocować.*

Cf **MOCNIENIE**